

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren
Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf. : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : min@kum.dk
Web : www.kum.dk

6. juni 2008

Til Kulturudvalgets orientering fremsendes hermed mine talepapirer fra samråd den 28. maj 2008 vedrørende egnsteatre.

Med venlig hilsen

Brian Mikkelsen

TALE

Kulturudvalget har stillet mig fire spørgsmål, som er ønsket besvaret i et åbent samråd:

Første spørgsmål, spørgsmål R, er stillet efter ønske fra Simon Emil Ammitzbøll:

”Hvad har ministeren tænkt sig at gøre for at redde økonomien i de danske egnsteatre, nu hvor det er blevet meldt ud, at refusionsprocenten for egnsteatre bliver så lav som 38 pct. imod tidligere 50 pct., og da dette med sikkerhed vil belaste de kommunale budgetter i helt urimelig grad, og da vi i yderste konsekvens risikerer teaterlukninger?”

De følgende tre spørgsmål er alle stillet efter ønske fra Per Clausen:

Spørgsmål S: ”Ministeren bedes redegøre for, hvordan han vil undgå, at en reducere i det statslige tilskud til egnsteatrene fra 50 pct. til 38 pct. betyder en dårligere kvalitet eller lukning af egnsteatre”.

Spørgsmål T: ”Hvordan forestiller ministeren sig, at kommunerne skal kunne kompensere for statens reducerede tilskud til egnsteatre, uden at det går ud over andre kulturområder i en situation, hvor staten lægger stramme rammer for kommunernes økonomi, og hvor ministeren ikke viser nogen vilje til at opprioritere kulturområdet på statens budgetter?”

Spørgsmål U: ”Forestiller ministeren sig, at kommunerne fremover skal bære en større andel af de samlede offentlige udgifter til kulturområdet, og er de nedskårne statslige bevillinger til egnsteatrene et udtryk for dette?”

Jeg vil godt lige starte med at kommentere det sidste spørgsmål, og atter engang slå fast, at der aldrig tidligere er givet så store statslige bevillinger til egnsteater som i disse år.

Prøv at kaste et lille blik på den uddelte tabel over egnsteaterbevillinger gennem årene, opgjort i 2008-niveau. Man ser tydeligt en kraftig stigning fra 2007 og frem – selvfølgelig ekstra stor i år med en ekstraordinær bevilling – men også generelt et kraftigt løft.

Det lille fald, man ser fra 2007 til 2009 er i øvrigt heller ikke udtryk for en reduktion, men udtryk for, at Peter Schaufuss bliver trukket ud på sin egen ordning, og tager såvel bevilling som udgifter på 5 mio. kr. med. Så i virkeligheden sker der faktisk en lille stigning fra 2007 til 2009.

En nedskæring af bevillingen eksisterer således ikke i virkelighedens verden.

Derfor har jeg da også svært ved at svare på, hvad denne ikke eksisterende nedskæring skulle være udtryk for.

Jeg skal dog gerne tilføje, at det i høj grad ville glæde mig at se en stærk opprioritering af kulturområdet i kommunerne i de kommende år.

Det er da rigtigt, at en sådan stigning, rent matematisk, ville betyde, at kommunernes kulturudgifter kom til at udgøre en stigende andel af de samlede offentlige kulturudgifter her i landet.

Men man skal da vist være meget matematiker, og meget lidt kulturpolitiker, for at ærgre sig over det.

Også i forhold til de forskellige dystre scenarier, som nogen mennesker i dette land elsker at opstille, er det vigtigt at holde fast i, at den statslige refusion ikke er reduceret. Den er kraftigt forøget gennem de sidste år.

Når refusionen *procentvis* kommer til at falde i 2009, så skyldes det ikke den statslige bevilling – det skyldes den store vækst i de kommunale tilskud til egnsteater i 2008 og forventet i 2009.

Det er således helt hen i vejret, når man, som det fremgår af spørgsmål S, fremmaner en frygt for et ringere egnsteaterudbud på grund af en såkaldt 'reduktion' af det statslige tilskud.

For der ER ingen reduktion. Der er en kraftig stigning over de sidste par år, kombineret med en endnu kraftigere stigning i de kommunale tilskud i samme periode.

Den udvikling afkræfter jo i øvrigt også klart de klagesangere, der hævder, at kommunerne ikke kan og vil prioritere kulturen. Kommunerne kan sagtens prioritere kulturen – hvis de har viljen.

For på et punkt vil jeg give spørgerne helt ret: Det handler da om prioritering.

Hvis en kommune vil have et egnsteater, så koster det penge. Og de penge, der bruges på egnsteatret, kan så ikke bruges på noget andet.

Der dumper ikke penge ned fra himlen.

Selv hvis vi ikke havde økonomiaftalerne med kommunerne – som jeg godt lige vil minde om er et helt centralt styringsredskab for dansk økonomi – så kunne kommunerne ikke bare trylle penge frem.

De ville stadig skulle prioriteres fra et sted til et andet – nemlig i givet fald fra borgerens lomme til kommunekassen.

Derfor er det rent ud sagt noget sludder at påstå, at det skyldes aftalerne om kommunernes økonomi, at kommunerne skal tage penge fra noget andet, hvis de bruger flere penge på egnsteater.

Kommunerne *skal* da selvfølgelig tage pengene fra noget andet – men det skyldes den basale realitet, at man ikke kan bruge de samme penge to gange.

Hvorvidt kommunerne så rent faktisk vil prioritere egnsteater er i sidste ende op til dem selv.

Vi stiller så bare den betingelse, at kommunerne skal give teatrene garanti for en fast støtte i fire år.

Og det står vi ved, for jeg mener, at egnsteaterordningen er et rigtig, rigtig godt tilbud til kommunerne fra statens side.

Jeg mener godt, at vi kan tillade os at kræve, at de kommuner, der vil være med, virkelig *vil* deres egnsteater.

Fra statens side har vi givet et klart udspil – flere penge til egnsteater end nogensinde før.

Noget, der ligner *en fordobling* på bare 8 år.

Når vi taler om at vise vilje til at opprioritere kulturområdet, som det hedder i et af dagens spørgsmål, så vil jeg godt tillade mig at sige, at en sådan stigning i hvert fald viser vilje til at prioritere egnsteaterområdet.

Og jeg tror på, at der fortsat vil være mange kommuner, der vil vise den samme vilje.

Jeg tror på, at vi i de kommende år får et bedre udbud af egnsteater her i landet end nogensinde før.